

Sygn. akt IX Ka 1355/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach, IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Sajtyna

Protokolant: st.sekr.sądowy Iwona Stefańska

przy udziale oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2013r.

sprawy T. W.

obwinionego o wykroczenie z art. 26 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy z 11 maja 2001r. Prawo o miarach (Dz. U. z 2004r. Nr 243, poz. 2441 ze zm.)

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 10 czerwca 2013r. sygn. akt XI W 3687/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w całości i obwinionego uniewinnia od czynu zarzucanego mu wnioskiem o ukaranie;

II. kosztami postępowania w sprawie obciąża w całości Skarb Państwa, w tym zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obwinionego T. W. kwotę 672 (sześćset siedemdziesiąt dwa) złote tytułem poniesionych przez obwinionego kosztów związanych z ustanowieniem obrońcy z wyboru.

Sygn. akt IX Ka 1355/13

UZASADNIENIE

T. W. został obwiniony o to, że:

w dniu 23 kwietnia 2012r. będąc agentem Stacji S. K. Al. (...) mimo prawomocnych wyroków Sądu Rejonowego w Kielcach Wydział XI Karny (sygn. akt XIW 5667/10) i Sądu Okręgowego w Kielcach Wydział XI Karny (sygn. XI W 144/12) oraz zaleceń pokontrolnych wydanych przez naczelnika Obwodowego (...) Miar w K. dalej dopuszcza się przechowywania w stanie gotowości do użycia bez ważnych dowodów prawnej kontroli metrologicznej 5 szt. zbiorników pomiarowych do cieczy o nr fabrycznych 1, 2, 3, 4 i 5 na stacji paliw S. K. Al. (...) należącej do (...) Sp. z o. o. ul. (...)r. (...)-(...) W.

tj. o wykroczenie z art. 26 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001r. Prawo o pomiarach (Dz. U. z 2004r. Nr 243, poz. 2441 z późn. zm.).

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 10 czerwca 2013r. w sprawie sygn. XI W 3687/12 orzekł, co następuje:

I. obwinionego T. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu wnioskiem o ukaranie czynu stanowiącego wykroczenie z art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 maja 2001r. Prawo o pomiarach (Dz. U. z 2004r. , Nr 234, poz. 2441

ze zm.) i za to na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 2 w/w ustawy w zw. z art. 48 k.w. i w zw. z art. 24 § 1 i 3 k.w. wymierzył mu karę grzywny w kwocie 2000 złotych;

II. na podstawie art. 119 k.p.w. w zw. z art. 627 k.p.k. zasądził od obwinionego T. W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym 200 złotych tytułem opłaty od kary.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył obrońca obwinionego, który wskazując na zmiany treści przepisu w § 1 pkt 1 rozporządzenia

w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 27 grudnia 2007r. w sprawie rodzajów przyrządów pomiarowych podlegających prawnej kontroli metrologicznej oraz zakresu tej kontroli (Dz. U. z 2008r. Nr 3, poz. 13 oraz z 2010r. Nr 110, poz. 727), znoszącej obowiązek dokonywania prawnej kontroli metrologicznej zbiorników do cieczy posadowionych na stałe na stacjach paliw

i służących wyłącznie do magazynowania cieczy, skutkującej de facto depenalizacją zarzucanego obwinionemu T. W. wykroczenia, na podstawie art. 109 § 1 k.p.s.w. w zw. z art. 62 § 3 k.p.s.w. i art. 5 § 1 pkt 2 k.p.s.w.

wnosił o:

zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie obwinionego T. W. od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Niezależnie od powyższego zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

a. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, mający wpływ na jego treść, będący wynikiem naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisów prawa procesowego tj. art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.s.w., art. 39 § 1 k.p.s.w., a także art. 410 k.p.k. w zw. z 109 § 1 k.p.s.w. polegający na przyjęciu, iż obwiniony jako agent S. Polska z o.o. ponosi odpowiedzialność za zgłoszenie do legalizacji zbiorników magazynowych na paliwo stosowanych na stacji paliw S. w K. przy Al. (...) oraz posiada pełną swobodę decyzyjną w tym zakresie, podczas kiedy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w tym treść załącznika nr 3 do umowy o prowadzenie sprzedaży detalicznej z dnia 27 listopada 2009r (dalej: Umowa) oraz całokształt okoliczności sprawy, który został przez Sąd w części pominięty, nie dają podstaw do przyjęcia takiego założenia, gdyż obwiniony jako niezależny przedsiębiorca świadczący usługi na rzecz podmiotu eksploatującego przedmiotowe zbiorniki w ramach umowy agencyjnej nie jest zobowiązany ani uprawniony do dysponowania przedmiotowymi zbiornikami wbrew woli właściciela,

a tym samym nie ponosi odpowiedzialności za ich stan prawny;

b. błąd w ustaleniach faktycznych będący wynikiem naruszenia przepisów postępowania tj. art. 4 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.s.w., oraz art. 410 k.p.k. w zw. z art. 109 § 1 k.p.s.w. mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku, polegający na pominięciu przez Sąd okoliczności wyłączających winę obwinionego (przy założeniu, że zachowanie obwinionego może stanowić wykroczenie oraz że obwiniony ponosi za nie odpowiedzialność), tj. okoliczności świadczących o usprawiedliwionej nieświadomości obwinionego, że niedokonanie legalizacji przedmiotowych zbiorników może stanowić czyn zabroniony zagrożony karą oraz na przyjęciu wbrew zgromadzonemu materiałowi dowodowemu, jakoby obwiniony nie poinformował S. o braku legalizacji zbiorników magazynowych;

c. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku i mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, iż zbiorniki posadowione na stacji paliw S. w K., przy Al. (...) są urządzeniami pomiarowymi podlegającymi prawnej kontroli metrologicznej oraz że w momencie kontroli Okręgowego Urzędu Miar pozostawały one w stanie gotowości do użycia, podczas kiedy zgromadzony w niniejszej materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia takiego założenia;

d. naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść wyroku tj. art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k. w zw. z art. 39 § 2 k.p.s.w. poprzez niezasadnie oddalenie wniosku dowodowego o dopuszczenie opinii biegłego z zakresu metrologii, jako mającego w oczywisty sposób zmierzać do przedłużenia postępowania i oparcie wyroku na wewnętrznie sprzecznej i nielogicznej opinii biegłego, w sytuacji, gdy wniosek ten został złożony na rozprawie w

dniu 13 lutego 2013 roku, a Sąd rozpoznał przedterminowy wniosek dopiero w dniu 3 czerwca 2013 roku, w sytuacji kiedy Sąd dysponował dwiema odmiennymi opiniami biegłych, co powodowało konieczność wyjaśnienia istniejących wątpliwości,
w zakresie słuszności opinii, na której oparto rozstrzygnięcie

i wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie obwinionego T. W. od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie niniejszej sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania
- w oparciu o art. 118 § 2 k.p.s.w. o przyznanie zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy obwinionego zasługuje na uwzględnienie i doprowadziła do zmiany zaskarżonego wyroku poprzez odmienne orzeczenie, co do istoty sprawy i uniewinnienie obwinionego od czynu zarzucanego mu wnioskiem o ukaranie.

Zasadnie skarżący zwrócił, bowiem uwagę na zmianę stanu prawnego- z dniem 18 czerwca 2013 r.- polegającą na wejściu w życie Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 maja 2013 r. zmieniającego Rozporządzenie z dnia 27 grudnia 2007 r. w sprawie rodzajów przyrządów pomiarowych podlegających prawnej kontroli metrologicznej oraz zakresu tej kontroli (Dz. U. 2013 poz. 630). Przepis § 1 pkt 1 rozporządzenia otrzymał brzmienie: „Prawnej kontroli metrologicznej ... podlegają następujące rodzaje przyrządów pomiarowych: 1/ zbiorniki pomiarowe do cieczy z wyłączeniem zbiorników pomiarowych do cieczy posadowionych na stałe na stacjach paliw płynnych, które stosowane są wyłącznie w celu magazynowania cieczy;...”.

Trafnie wywodzi, iż znamiona zarzucanego wykroczenia zostały opisane nie tylko w przepisie art. 26 ust. 1 pkt 2 Ustawy lecz także w rozporządzeniach wykonawczych wydanych na podstawie art. 8 ust. 5 Ustawy. Oczywistym jest, że dotyczy to również wspomnianego rozporządzenia, bowiem w nim właśnie zostały określone rodzaje przyrządów pomiarowych podlegających legalizacji. W konsekwencji to przepisy w/w Rozporządzenia są kluczowe dla bytu wykroczenia stypizowanego w przepisie Ustawy zawierającym odpowiedzialność materialno- prawną za wykroczenie.

Jednocześnie Sąd Okręgowy w pełni akceptuje zaprezentowane poglądy doktryny i orzecznictwa, co do interpretacji i zakresu stosowania ustawy względniejszej dla sprawcy, a wynikające w tym wypadku z treści normy art. 2 § 1 k.w.

Rację, więc ma skarżący, iż w przedmiotowej sprawie ocena odpowiedzialności T. W. winna mieć miejsce w kontekście dyspozycji normy prawnej obowiązującej od dnia 18 czerwca 2013 r., jako względniejszej dla obwinionego.

Bezspornym, bowiem jest, że zmiana przepisu Rozporządzenia powoduje wyłączenie spod obowiązku prawnej kontroli metrologicznej zbiorników pomiarowych do cieczy posadowionych na stałe na stacjach paliw płynnych, które stosowane są wyłącznie w celu magazynowania cieczy.

W niniejszej sprawie sformułowania zawarte w opisie czynu, a także w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazujące na to, iż zbiorniki te są przechowywane w stanie gotowości do użycia, w żadnym razie nie pozwalają na przyjęcie, iż były one wykorzystywane do innych celów aniżeli magazynowania paliw. Tak, więc dla oceny prawno-karnej zachowania obwinionego nie może budzić wątpliwości, że przedmiotowe zbiorniki stosowane były wyłącznie w celu magazynowania cieczy.

W konsekwencji, skoro tego rodzaju zbiorniki paliwowe, w ten sposób wykorzystywane, nie podlegają prawnemu obowiązkowi kontroli metrologicznej, to należało uznać, że czyn obwinionego w obecnym stanie prawnym, nie wyczerpuje znamion wykroczenia.

Na marginesie należy jedynie zauważyć, że treść przepisu Rozporządzenia obowiązujący od 18 czerwca 2013 r., wbrew stanowisku zaprezentowanemu przez obrońcę obwinionego, zdaniem Sądu Odwoławczego, wcale nie jest jednoznaczny i nie spowoduje w praktyce wyeliminowania wątpliwości, co do istnienia, bądź nie obowiązku prawnej kontroli metrologicznej tego rodzaju zbiorników pomiarowych. Wątpliwości przenoszą się na kwestie związane z konkretnymi stanami faktycznymi i interpretacją sformułowania „wyłącznie w celu magazynowania cieczy”.

Na podstawie art. 109 § 2 k.p.w. w zw. z art. 436 k.p.k. Sąd Odwoławczy ograniczył rozpoznanie środka odwoławczego tylko do wskazanej wyżej problematyki, albowiem było to wystarczające do wydania orzeczenia, a rozpoznanie pozostałych zarzutów stało się bezprzedmiotowe.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 109 § 2 k.p.w. w zw. z art. 456 k.p.k. i art. 437 § 1 i 2 k.p.k. zmienił zaskarżony wyrok w całości i na podstawie art. 62 § 3 k.p.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 2 kpw w zw. z art. 2 § 1 k.w. obwinionego uniewinnił od czynu zarzucanego mu wnioskiem o ukaranie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 118 § 2 k.p.w. Natomiast wysokość poniesionych kosztów związanych z ustanowieniem obrońcy z wyboru przed Sądem I i II instancji ustalono w oparciu o § 14 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 16 i § 14 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. „w sprawie opłat za czynności adwokackie ...”

/SSO Krzysztof Sajtyna/